

Gloedvolle Russische 'nacht' op Grachtenfestival

Klassiek

De Nacht van...Gloed. Kamerkoor Oktoich olv Aliona Ovsiannikova, Atrium Strijkkwartet, pianoduo Nino Gvetadze en Mariana Izman, Hans Boland, declamatie op 21/8 Muziekgebouw aan 't IJ, Amsterdam

Een weeklang concerten met klassieke muziek op tal van locaties in de Amsterdamse binnenstad, architectuurwandelingen, een muziekconcours, orgelconcerten voor kinderen, breakdance in de Westerkerk en zaterdagavond het traditionele Prinsengrachtconcert waren de voornaamste ingrediënten van het Grachtenfestival dat gisteren werd afgesloten.

Een nieuw element was dit keer de serie Russians-in-Residence. Daarin traden in Nederland gevestigde Russische topmusici op in de kapel van de Amsterdamse Hermitage. De tentoonstelling 'Aan het Russische hof', die momenteel drommen bezoekers naar dit nieuwe museum trekt, had deze week een klinkende pendant, doordat Russische muziek een rode draad in de programmering van het Grachtenfestival was. Die culmineerde vrijdagavond in een concert dat in het Muziekgebouw aan 't IJ onder het motto 'De Nacht van...Gloed' werd gehouden. Op twee werken van de Estse componist Arvo Pärt na, klonk in een drieluik uitsluitend Russische muziek. Gelukkig dat deze marathon om acht uur begon, want anders was het bijna drieënhalf uur durende concert inderdaad nachtwerk geworden. Met name het aandeel van het kamerkoor Oktoich was aan de overdadige kant. Maar het zou wel moeilijk geweest zijn een schaar in het programma te zetten, want alle uitgevoerde werken waren juweeltjes.

Het 'middenpaneel' van dit drieluik werd gevormd door een monumentale uitvoering van Stravinsky's 'Le sacre du printemps' in de bewerking voor twee piano's. De pianistes Nino Gvetadze en Mariana Izman gaven er een gloedvolle uitvoering van, technisch op het scherpst van de snede en met prachtige orkestrale kleuren. Natuurlijk konden deze niet tippen aan de oorspronkelijke orkestratie, maar een voordeel van zo'n

transcriptie bleek de objectieve helderheid van het notenbeeld die daarin zo goed is waar te nemen.

In de twee 'zijpanelen' van de triptiek werd een mix gebracht van a capella gezongen Russische kerkmuziek uit vijf eeuwen, korte stukken voor strijkkwartet uit de 19de 20ste eeuw en poëzie van Aleksandr Poesjkin, voorgedragen in eigen vertaling door slavist Hans Boland. Uitgerend deze teksten werden de muzikale hoogtenpunten van de avond; niet eerder hoorde ik iemand zo zangerig en beeldend declameren.

Kamerkoor Oktoich, geleid door de in Moskou geboren dirigente Aliona Ovsiannikova, legt zich toe op het zingen van Russisch-orthodoxe kerkmuziek. Vooral de heldere klank van de sopranen geeft dit ensemble de bij deze stijl behorende gloed. Ook de herensectie klinkt fraai, al zou dit koor nog eens moeten zoeken naar enkele van die typisch Russische, sonore (contra)bassen. Met haar soepel directie wist Ovsiannikova het koor dynamisch zeer expressief te laten zingen. Zeer aangename intermezzi leverde het Atrium Strijkkwartet, bestaande uit jonge musici uit Sint Petersburg. Zij lieten rafijn, zuiver samenspel horen, met, waar nodig, passie en humor in deels onbekend en aantrekkelijk repertoire van Tsjaikovski, Glinka, Arenski, Pärt en Sjostakovitsj.

Christo Lelie

